

РЕШЕНИЕ

№ 12434

гр. София, 09.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **29** по описа за **2025** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ срещу решение № 5111/21.11.2024г. по АНД № 20241110206111/2024г. на СРС, 109 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 24-4332-005304 от 18.03.2024г., с което на Б. Р. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лева, на основание чл.174, ал.3 ЗДвП/

Касаторът поддържа, че обжалваното решение е необосновано и неправилно. Поддържа, че наказателното постановление отговаря на законоустановените изисквания за форма и мотивираност, в това число и ясно, и непротиворечиво са посочени обстоятелствата, послужили като основание за издаването му. Спазени са процесуалните правила и са събрани достатъчно доказателства обуславящи ангажиране административнонаказателната отговорност на виновни водач. Прави искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което НП да бъде потвърдено.

Касационната страна - Б. Р. И., чрез адв. Ч., оспорва жалбата и прави искане решението на СРС да бъде оставено в сила.

Прокурорът от СГП изразява становище, че касационната жалба е основателна, а

решението на СРС следва да се отмени.

Административен съд – София-град, 5 касационен състав, като обсъди посочените в жалбата касационни основания и доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 АПК, в касационното производство съдът се произнася служебно по валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

По отношение наведените пороци за неговата необоснованост и неправилност, съдът намира следното:

СРС е сезиран с редовна и допустима жалба на Б. Р. И. срещу издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, Наказателно постановление № 24-4332-005304 от 18.03.2024г., с което на жалбоподателят е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. и е лишен от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл.174, ал.3, предл.1 от ЗДвП. Посочените в НП обстоятелства, послужили като основание за издаването му са, че на 01.03.2024г., около 17:20 часа, по данни на свидетели очевидци, Б. Р. И. е управлявал в [населено място],[жк], по улица без име (успоредна на [улица]– посока изхода към [населено място]), срещу блок 209Б, с посока на движение от [улица]към паркинга на магазин Б., лек автомобил „М. Ц 250 ЦДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] . Отразено е, че при извършената проверка по сигнала, водачът силно лъха на алкохол. Отказал да бъде тестван с техническо средство за употреба на алкохол и не е изпълнил предписание да даде проба за медицинско изследване. Въз основа на тези обстоятелства АНО е приел, че са налице основанията на чл.174, ал.3 ЗДвП за ангажиране на административнонаказателната отговорност на Б. И..

Административният орган е изпратил преписката по издаване на НП, като към нея е приложен АУАН серия ГА Акт № 926381, съставен на 01.03.2024г. от И. К. И. (разпитан като свидетел), в присъствието на свидетелите Ж. И. Л. и Р. П. Р.. Приложен е издаден Талон за медицинско изследване, справка за водач, както и заповеди за оправомощаване. Към преписката са приложени и докладни записки от полицейски служители – И. К. И. (актосъставител), Л. И. Г. и Р. П. Р., като в докладната на последния е посочено, че сигналът е подаден от С. Г. Г. с данни за телефонния номер. Цитираната в НП норма на чл.174, ал.3 ЗДвП гласи, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Още с жалбата си пред СРС, санкционираният Б. И. е възразил, че не е управлявал МПС, поради което и е отказал да бъде тестван за употреба на алкохол.

За установяване на този спорен по делото въпрос, СРС е приел цитираните по-горе писмени доказателства и е провел разпит на актосъставителя И. К. И., който е потвърдил, че е съставил акт, но не е видял, дали водачът е управлявал автомобилът преди това, защото когато той пристигнал, колегите вече били спрели автомобила. Свидетелят дава показания, че той е видял автомобила на паркинга на Б..

Въз основа на тези доказателства, районният съд е формирал извода си, че наказателното постановление следва да бъде отменено, тъй като не отговаря на изискванията за форма установени в чл.57 ЗАНН, тъй като има противоречия и неяснота относно отразените обстоятелства, послужили като основание за издаването му.

Настоящата инстанция намира, че крайният извод на районния съд е формиран, без да са изяснени всички съществени обстоятелства, които са от значение за делото и при допуснати съществени процесуални нарушения.

На първо място, административнонаказателната отговорност на Б. Р. И. е ангажирана за това, че като водач на МПС, при извършена проверка е отказал да бъде тестван с техническо средство, както и не е изпълнил дадено предписание за извършване на медицинско изследване. Още с жалбата пред СРС е въведен единственият спорен въпрос от елементите на фактическия състав на нарушението по чл.174, ал.3 ЗДвП, а именно дали Б. И. е управлявал МПС, когато е бил видян и посочен от очевидци (той не оспорва, че е отказал проверка за алкохол). Този факт обаче, не е проверен по никакъв начин от СРС. Разпитан е единствено актосъставителят, който обаче, в показанията си заявява, че не е видял дали лицето е управлявало МПС, тъй като когато той е пристигнал, автомобилът вече е бил спрян от негови колеги. В административната преписка обаче, има данни, както за това кои полицейски служители първи са се отзовали на сигнала за водач управляващ МПС в неадекватно състояние – Р. П. Р., така и за самия очевидец, подал сигнала - С. Г. Г.. СРС обаче, в нарушение на процесуалните правила и служебните си задължения, не е призовал за разпит посочените лица, които могат да дадат показания за съществения и единствено спорен по делото въпрос – дали отказалият да бъде тестван за употреба на алкохол, е управлявал МПС. За този факт има единствено приложени докладни – записки изготвени от полицейските служители, които обаче, с оглед изричното възражения на санкционираното лице, не могат да се ползват като доказателства. За установяване на този факт, следва горепосочените лица да бъдат призовани за разпит.

За установяването на тези факти събирането на писмени доказателства не е достатъчно, поради което на основание чл.222, ал.2, т.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН, решението следва да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, действащ като инстанция по същество от стадия на съдебно заседание за събиране на доказателства за установяване на горепосочените факти.

Отделно от това, в мотивната част на решението са посочени номер и дата на издаване на акт, различен от оспорения пред СРС. При новото разглеждане на делото следва да се обсъдят въпросите само касаещи законосъобразността на обжалваното Наказателно постановление № 24-4332-005304 от 18.03.2024г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“.

Водим от горното и на основание чл.222, ал.2, т.2 от АПК Административен съд

София - град, Пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 5111/21.11.2024г., постановено по АНД № 20241110206111/2024г. на СРС, 109 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд от стадия на съдебно заседание за установяване на горепосочените факти, чрез събирането на допълнителни доказателства.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.